

Kohtuasi C-231/20

Eelotsusetaotluse kokkuvõte vastavalt Euroopa Kohtu kodukorra artikli 98 lõikele 1

Saabumise kuupäev:

3. juuni 2020

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Verwaltungsgerichtshof (Austria kõrgeim halduskohus)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

27. aprill 2020

Kassatsioonkaebuse esitaja:

Josef Ziri

Vastustaja:

Landespolizeidirektion Steiermark

Põhikohtuasja ese

Hasartmänguseaduse rikkumise eest määratud trahvid, trahvide kumuleerumine ilma ülempiirita trahvisummade kõrgete miinimummäärade korral

Eelotsusetaotluse ese ja õiguslik alus

Rahatrahvide (sealhulgas asendusarest ja menetluskulud) piiramatu kumuleerumise kooskõla ELTL artikliga 56 ja põhiõiguste harta artikli 49 lõikega 3 juhul, kui rikkumised ei ole puhtformaalsed

Eelotsuse küsimused

1. Kas liikmesriigi kohus peab monopoli ette nägeva korra kaitse eesmärgil toimivas trahvimenetluses kontrollima kohaldatavat trahvimäära teenuste osutamise vabaduse aspektist, kui ta on monopoli ette nägevat korda varem vastavalt Euroopa Kohtu nõuetele juba kontrollinud ja selle kontrolli tulemusel tuvastanud, et monopoli ette nägev kord on põhjendatud?

2. Kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt:

2. a) Kas ELTL artiklit 56 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus riigisisene õigusnorm, mis näeb hasartmänguseaduse kohaselt keelatud õnnemängude majandustegevuse käigus kättesaadavaks tegemise eest ette rahatrahvi määramise iga mänguautomaadi kohta, kehtestamata määratud rahatrahvide kogusumma absoluutset ülempiiri?

2. b) Kas ELTL artiklit 56 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus riigisisene õigusnorm, mis näeb hasartmänguseaduse kohaselt keelatud õnnemängude majandustegevuse käigus kättesaadavaks tegemise eest ette miinimumtrahvi määramise summas 3000 eurot iga mänguautomaadi kohta?

2. c) Kas ELTL artiklit 56 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus riigisisene õigusnorm, mis näeb hasartmänguseaduse kohaselt keelatud õnnemängude majandustegevuse käigus kättesaadavaks tegemise eest ette asendusaresti määramise iga mänguautomaadi kohta, kehtestamata asendusaresti kogupikkuse absoluutset ülempiiri?

2. d) Kas ELTL artiklit 56 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus riigisisene õigusnorm, mis näeb hasartmänguseaduse kohaselt keelatud õnnemängude majandustegevuse käigus kättesaadavaks tegemise eest trahvi määramise korral ette kohustuse tasuda osa trahvimenetluse kuludest summas, mis moodustab 10% määratud rahatrahvidest?

3. Kui esimesele küsimusele vastatakse eitavalt:

3. a) Kas Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „põhiõiguste harta“) artikli 49 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus riigisisene õigusnorm, mis näeb hasartmänguseaduse kohaselt keelatud õnnemängude majandustegevuse käigus kättesaadavaks tegemise eest ette rahatrahvi määramise iga mänguautomaadi kohta, kehtestamata määratud rahatrahvide kogusumma absoluutset ülempiiri?

3. b) Kas põhiõiguste harta artikli 49 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus riigisisene õigusnorm, mis näeb hasartmänguseaduse kohaselt keelatud õnnemängude majandustegevuse käigus kättesaadavaks tegemise eest ette miinimumtrahvi määramise summas 3000 eurot iga mänguautomaadi kohta?

3. c) Kas põhiõiguste harta artikli 49 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus riigisisene õigusnorm, mis näeb hasartmänguseaduse kohaselt keelatud õnnemängude majandustegevuse käigus kättesaadavaks tegemise eest ette asendusaresti määramise iga mänguautomaadi kohta, kehtestamata asendusaresti kogupikkuse absoluutset ülempiiri?

3. d) Kas põhiõiguste harta artikli 49 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus riigisisene õigusnorm, mis näeb hasartmänguseaduse kohaselt keelatud õnnemängude majandustegevuse käigus kättesaadavaks tegemise eest trahvi

määramise korral ette kohustuse tasuda osa trahvimenetluse kuludest summas, mis moodustab 10% määratud rahatrahvidest?

Viidatud liidu õigusnormid

ELTL artikkel 56, põhiõiguste harta artikli 49 lõige 3

Viidatud riigisiseseid õigusnormid

Hasartmänguseaduse (Glücksspielgesetz, edaspidi ka „GSpG“) § 2 lõiked 1 ja 4, § 19 lõiked 1 ja 7 ning § 52

1991. aasta seaduse, mis reguleerib väärtegade eest määratavaid karistusi (Verwaltungsstrafgesetzes 1991, edaspidi ka „VStG“), § 9 lõiked 1 ja 7, § 16 lõiked 1 ja 2, § 19 lõiked 1 ja 2, § 20 ning § 64 lõiked 1 ja 2

Halduskohtumenetluse seaduse (Verwaltungsgerichtsverfahrensgesetz, edaspidi ka „VwGVG“) § 38

Viidatud Euroopa Kohtu praktika

30. aprilli 2014. aasta kohtuotsus *Pfleger*, C-390/12; 11. juuni 2015. aasta kohtuotsus *Berlington Hungary*, C-98/14; 12. septembri 2019. aasta kohtuotsus *Maksimovic jt*, C-64/18; 19. detsembri 2019. aasta kohtumäärus *NE vs. Bezirkshauptmannschaft Hartberg*, C-645/18; 8. septembri 2010. aasta kohtuotsus *Markus Stoß jt*, C-316/07; 25. aprilli 2013. aasta kohtuotsus *Jyske Baak Gibraltar Ltd.*, C-212/11

Asjaolude ja menetluse lühikokkuvõte

- 1 Eelotsuse küsimused on tekkinud olukorras, kus kontrollitakse trahvisummat, mille määras trahvi määramiseks pädev asutus trahviotsuses, millega mõisteti kassatsioonkaebuse esitaja süüdi hasartmänguseaduse rikkumise kümnes episoodis; trahvimäära peale esitatud kaebuse rahuldab Landesverwaltungsgericht Steiermark (Steiermarki liidumaa halduskohus, edaspidi „halduskohus“) osas, mis puudutas trahvi suurust, vähendades iga rikkumise eest määratud trahvisummat; kassatsioonkaebuse esitaja esitas halduskohtu otsuse peale kassatsioonkaebuse eelotsusetaotluse esitanud kohtule. Euroopa Liidu Kohtule (edaspidi „Euroopa Kohus“) esitatavas eelotsusetaotluses liidu õiguse kohta sõnastatud eelotsuse küsimused hõlmavad ka teisi eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli olevaid kohtuasju.
- 2 Asutuse trahviotsusega tunnistati kassatsioonkaebuse esitaja süüdi selles, et äriühing (A GmbH), kus kaebuse esitaja tegutseb juhatajana, tegi 30. aprillist kuni maini 2016 majandustegevuse käigus ühtekokku kümne mänguautomaadiga

mängusaalis kättesaadavaks keelatud õnnemängud, pannes sellega kümnel korral toime GSpG § 52 lõike 1 punkti 1 kolmanda koosseisutunnuse rikkumise. Trahvi määramiseks pädev asutus määras iga rikkumise – seega iga mänguautomaadi – kohta haldustrahvi summas 10 000 eurot ning kolme päeva pikkuse asendusaresti (kümne mänguautomaadi kohta kokku seega 10 000 eurot ja 30 päeva pikkuse asendusaresti) ning kohustas kassatsioonkaebuse esitajat lisaks tasuma osa trahvimenetluse kuludest summas 10 000 eurot. Kõnealusel kümnel mänguautomaadil hasartmänge korraldanud Slovakkias asukohta omava äriühingu F s.r.o suhtes tehti jõustunud trahviotsus. Mänguautomaatide konfiskeerimise otsus tehti nii A GmbH kui ka (Slovakkia äriühingu) F s.r.o. suhtes.

- 3 Halduskohus hindas kaebuse esitaja poolt trahviotsuse peale esitatud kaebuse alusel GSpG vastuvõtmise ja rakendamise kõiki asjaolusid ning jõudis järeldusele, et sellega kaasnev teenuste osutamise vabaduse piiramine on põhjendatud. Halduskohus kui esimese astme kohus jättis kaebuse esitaja kaebuse asutuse trahviotsuse peale nii süüdi tunnistamise osas kui ka määratud trahvi suuruse osas rahuldamata. Kassatsioonkaebuse esitaja esitas selle otsuse peale kassatsioonkaebuse eelotsusetaotluse esitanud kohtule.
- 4 Algses kaebemenetluses jättis eelotsusetaotluse esitanud kohus halduskohtu otsuse, mis käsitles kassatsioonkaebuse esitaja trahvimenetlust, muutmata osas, mis puudutas süüdi tunnistamist, kuid tühistas selle osas, mis puudutas määratud trahvi suurust. Hilisemas kaebemenetluses tehtud otsusega rahuldas halduskohus kassatsioonkaebuse esitaja kaebuse osaliselt trahvi suurust puudutavas osas, määrates GSpG § 52 lõikes 2 kolmandana nimetatud trahvimäära kohaldades kümme rahatrahvi igaüks summas 4000 eurot ja kümme ühepäevast asendusaresti (üh kokku seega rahatrahv summas 40 000 eurot ja asendusarest kümme päeva). Esimese astme halduskohtu trahvimenetluse kuludest tuli tasuda 4000 eurot. Kassatsioonkaebuse esitaja esitas karistuse määra peale eelotsusetaotluse esitanud kohtule käesoleva asja esemeks oleva kassatsioonkaebuse.

Eelotsusetaotluse põhjenduse lühikokkuvõte

- 5 Eelotsusetaotluse esitanud kohtu hinnang sellele, kas halduskohtu otsus seoses karistuse määraga on õiguspärane, sõltub sellest, kas karistuse määra reguleerivad GSpG sätted koosmõjus VStG sätetega, mida halduskohus karistuse määramisel aluseks võttis, on kooskõlas liidu õigusega (teenuste osutamise vabaduse piiramise üldpõhimõtted ja põhiõiguste harta artikli 49 lõige 3). Eelotsusetaotluse esitanud kohtu otsus kõnealuse kassatsioonkaebuse asjas sõltub vastustest käesolevas eelotsusetaotluses sõnastatud ja järgnevalt lähemalt selgitatud küsimustele, millega palutakse tõlgendada liidu õigust.
- 6 Euroopa Kohus on asunud seisukohale, et olukorras, kus keelatud hasartmängude korraldaja viibib Austrias ja mänguautomaatide väidetav omanik on Tšehhi Vabariigis asukohta omav äriühing, on liidu õigusnormid, eelkõige põhiõiguste harta ja ELTL artikkel 56 kohaldatavad (vt kohtuotsus Pflieger, C-390/12,

punkt 10, punktid 33–36). Käesoleva asja aluseks olev haldustrahvimenetluses on hasartmängude korraldaja Slovakkias asukohta omav äriühing; äriühing A GmbH, keda esindab kassatsioonkaebuse esitaja, tegi kõnealused õnnemängud ühes kohvikus kättesaadavaks. Peale selle tulenes piiriülene olukord Euroopa Kohtu hinnangul juba sellest, et mingil juhul ei saa välistada, et muus liikmesriigis asuvad ettevõtjad on olnud või oleksid huvitatud mängukoha avamisest Ungaris (kohtuotsus *Berlington Hungary*, C-98/14, punkt 27).

- 7 Euroopa Kohtu praktika kohaselt kujutavad sellised liikmesriigi õigusnormid, mis keelavad mänguautomaatide käitamise haldusasutuse poolt väljastatud eelneva loata, endast ELTL artikliga 56 tagatud teenuste osutamise vabaduse piirangut (vt kohtuotsus *Pfleger*, punkt 39), seejuures peab liikmesriigi kohus liidu õiguse kohaselt nõutava kõikide asjaolude hindamise alusel otsustama, kas teenuste osutamise vabaduse selline piirang, nagu tuleneb GSpG sätetest, on vastuvõetav (vt kohtuotsus *Pfleger*, punkt 50). Tulenevalt süüdimõistmisest tuleb käesolevas kassatsioonimenetluses liidu õiguse alusel hinnata vaid seda, kas monopoli ette nägeva korra keelatud rikkumise eest määratud karistused on proportsionaalsed.
- 8 Euroopa Kohus käsitles 12. septembri 2019. aasta otsuses *Maksimovic jt*, C-64/18, mitut eelotsusetaotlust, milles esitati küsimus, kas asjaomased Austria õigusnormid töötajate piiriülese kasutamise kohta, mis ühelt poolt näevad ette trahvi määramise iga asjaomase töötaja kohta, ja seda miinimumsummas, kehtestamata ühtekokku määratavate trahvisummade ülempiiri, ja teiselt poolt näevad ette asendusaresti, on proportsionaalsed. Euroopa Kohus sedastas, et ELTL artiklit 56 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus seelses põhikohtusjas kõnealused riigisisese õigusnormid, millega on halduslubade saamist ja palgadokumentide säilitamist puudutavate tööõiguse valdkonna kohustuste rikkumiste eest ette nähtud trahvid, mis ei saa olla kindlaksmääratud summast madalamad, mis määratakse kumulatiivselt iga asjaomase töötaja kohta ilma ülempiirita, millele lisandub juhul, kui trahviotsuse peale esitatud kaebus jäetakse rahuldamata, menetluskulude tasumine 20% ulatuses trahvist, ja mis muudetakse tasumata jätmise korral vabadusekaotuslikuks karistuseks (vt ka Euroopa Kohtu 19. septembri 2019. aasta otsus *NE vs. Bezirkshauptmannschaft Hartberg*, C-645/18).
- 9 Käesolevas kassatsioonimenetluses tekib GSpG mitme rikkumise eest määratud sanktsioonide hindamisel ELTL artikli 56 ja igatahes ka põhiõiguste harta artikli 49 lõike 3 tõlgendamise küsimus, et hinnata GSpG § 52 lõikes 2 kolmandana nimetatud trahvimäära ning VStG § 16 ja § 64 lõike 2 kooskõla liidu õigusega.

Kohaldatud karistuse määra hindamine ELTL artikli 56 alusel (esimene küsimus)

- 10 Käesolevas asjas kontrollis halduskohus esimese astme kohtuna teenuste osutamise vabaduse piiramist, hinnates Euroopa Kohtu kriteeriumide alusel kogumis kõiki olulisi asjaolusid (vt kohtuotsused *Stoß*, C-316/07, punkt 79; *Pfleger*, C-390/12, punktid 41, 45 56 ja 62; *Jyske Baak Gibraltar Ltd.*, C-212/11,

punktid 62 ja 64), ning jõudis järeldusele, et GSpG sätted, mis näevad ette, et mänguautomaatidel mängitavate hasartmängude korraldamise eest ilma selleks nõutava kontsessiooni olemasoluta määratakse karistus, ei ole liidu õigusega vastuolus.

- 11 Eelotsusetaotluse esitanud kohtul, kes kontrollib teise astme kohtuna halduskohtu kohaldatud karistuse määra, tekib nüüd esmalt küsimus, kas monopoli rikkuva korra rikkumise eest seadusega ette nähtud sanktsioonide proportsionaalsust tuleb teises etapis hinnata ka teenuste osutamise vabaduse alusel või tuleb seda teha (üksnes) riisisisese põhiseadusliku korra alusel.

Kohaldatud karistuse määra hindamine põhiõiguste harta artikli 49 alusel

- 12 Kui esimesele küsimusele vastatakse eitavalt, tekib eelotsusetaotluse esitanud kohtul järgmisena küsimus, kas halduskohtu kohaldatud karistuse määra kontrollimisel aluseks võetavaid õigusnorme tuleb pidada proportsionaalseiks põhiõiguste harta artikli 49 lõike 3 tähenduses.

Kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt (küsimused 2a–2d) ning kui esimesele küsimusele vastatakse eitavalt (küsimused 3a–3d)

- 13 Eelnevalt tuleb märkida, et Verwaltungsgerichtshofi (Austria kõrgeim halduskohus) väljakujunenud praktikast nähtub, et GSpG kohaselt on iga § 52 lõikes 1 loetletud rikkumine iga mänguautomaadi puhul eraldi väärtegu, mille eest määratakse eraldi karistus VStG § 22 tähenduses. Käesoleval juhul kohaldas halduskohus trahvide määramisel GSpG § 52 lõikes 2 kolmandana nimetatud võimalust, mis näeb ette, et kui keelatud õnnemänge tehakse majandustegevuse käigus rohkem kui kolmel mänguautomaadil kättesaadavaks esmakordselt, määratakse iga mänguautomaadi kohta trahv summas 3000–30 000 eurot.

- 14 Karistuse määramine seadusega ette nähtud vahemikus on kaalutlusotsus, mille tegemisel tuleb lähtuda seadusandja poolt VStG §-s 19 kehtestatud kriteeriumidest (kaitstava õigushüve tähtsus ja kahjustamine, raskendavad ja kergendavad asjaolud, süülisus, varaline olukord). Seejuures tuleb arvesse võtta ka seda, et GSpG-s rikkumise eest nähtud 3000 euro suurust miinumtrahvi võib VStG § 20 kohaselt konkreetsel juhul trahvi määra kuni poole võrra vähendada (st 1500 eurot iga mänguautomaadi kohta), kui kergendavad asjaolud on võrreldes raskendavate asjaoludega selgelt ülekaalus.

- 15 Arvestades Euroopa Kohtu praktikat, mis käsitleb tööõiguslike kohustuste rikkumise korral määratavate miinumtrahvide ja kumulatiivsete trahvide ning nende tasumata jätmise korral asenduskaristusena määratava vabadusekaotusliku karistuse vastuvõetamatust (vt kohtuotsus Maksimovic), tekib käesoleval juhul küsimus, kas ELTL artiklit 56 (kui käesolevas asjas ei ole see kohaldatav, siis põhiõiguste harta artikli 49 lõiget 3) tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus ka selline õigusnorm nagu GSpG § 52 lõikes 2 kolmandana nimetatud trahvimäär, teisisõnu kas Euroopa Kohtu kaalutlused kohtuasjas Maksimovic on ülekantavad sellisele sättele, mis nagu GSpG § 52 lõike 1 punkt 1 näeb ette trahvi selle eest, et

hasartmängu korraldatakse ilma kontsessioonita ja seega ka ilma näiteks mängijate kaitset hõlmava järelevalveta.

- 16 Nagu Verwaltungsgerichtshof (Austria kõrgeim halduskohus) on hasartmängumonopoli lubatavust käsitlevat Euroopa Kohtu praktikat arvestades korduvalt märkinud, on sellise õigusnormiga, mis määrab GSpG §-s 50 muu hulgas kindlaks asutuste järelevalve õigusliku raamistiku, tagatud seadusandja eesmärkide ühtne ja süstemaatiline saavutamine: GSpG rikkumiste eest tuleb määrata tõhusad karistused, et tagada kontsessioonisüsteemiga ühendatud monopolisüsteemi rakendamine, kuna vastasel korral puuduks sellel mõju. Tagada tuleb monopoli (selle tõhususe) järgimine (vt kohtuotsus Stoß, punkt 84 jj).
- 17 Eelotsusetaotluse esitanud kohus leiab, et GSpG § 52 lõike 1 punktis 1 nimetatud rikkumiste puhul ei ole tegemist pelgalt halduseesmärkidel kehtestatud korralduslike eeskirjade rikkumisega. Monopoli, mille loomine on liidu õiguse kohaselt lubatud, tuleb kaitsta isikute eest, kes ei järgi mängijate kaitseks kehtestatud õigusnorme ja ei allu järelevalvele (nt seoses rahapesu tõkestamisega, vt GSpG § 19 lõige 7). Karistused on ette nähtud näiteks keelatud õnnemängude korraldamise eest mänguautomaatidel, mille puhul on tõendatud eriti suure sõltuvuse tekitamine ja mis on seetõttu eriti ohtlikud. GSpG § 52 lõikes 2 iga rikkumise kohta sätestatud trahvimäärad lähtuvad seejuures mänguautomaatide koguarvust.
- 18 Sellega seoses tuleb märkida, et GSpG kohase kontsessiooni või loa andmise menetlus ei ole pelgalt toiming, mille raames peab kontsessiooni taotleja vastama üksnes vorminõuetele. Kuna antavate kontsessioonide või lubade arv on äärmiselt väike ja kontsessioonide taotlejatele esitatavad nõuded on väga kõrged, siis tuleb lõppkokkuvõttes lähtuda sellest, et hasartmängude korraldamine on üldjuhul keelatud ja seda ei saa pidada iseenesest lubatud tegevuseks, mille puhul on tagatud põhivabadused. Rangete karistuste määramine ei saa seega muuta igähele antud vabaduse kasutamist vähem huvipakkuvaks, pigem on selle eesmärk takistada isikutel korraldada ilma kontsessiooni või loata mis tahes liiki õnnemänge ja hoida ära sellest tulenev kahjulik mõju ühiskonna üldisele huvile.
- 19 Seega tekib küsimus, kas ELTL artikliga 56 (ning põhiõiguste harta artikli 49 lõikega 3) on vastuolus ka õigusnorm, mille eesmärk on hoida ära ebaseaduslik ja sotsiaalselt väga kahjulik tegevus. GSpG § 52 lõikes 1 kirjeldatud koosseisutunnuste puhul ei ole tegemist mitte pelgalt registreerimiskohustuse rikkumisega, vaid kahjustatud on kaalukat üldist huvi, mille kaitsmiseks on Austria seadusandja hinnangul selleks, et tagada hoiatav mõju konkreetse juhtumi korral ja üldine hoiatav mõju, vajalikud asjakohaselt määratud karistused.
- 20 Seejuures tuleb eelotsusetaotluse esitanud kohtu arvates eraldi kontrollida, kas õigusnormi seda eesmärki arvestades on ELTL artikliga 56 (ja põhiõiguste harta artikli 49 lõikega 3) vastuolus karistuse määra kohaldamine järgmisel seaduses ette nähtud viisil.

Rahatrahvi määramine, kehtestamata trahvide kogusumma ülempiiri, ja miinimumtrahvid (küsimused 2a ja 2b ning küsimused 3a ja 3b)

- 21 Esmalt tuleb iga rikkumise eest, seega iga mänguautomaadi eest määrata rahatrahv miinimumsummas 3000 eurot (mida võib erandlikel asjaoludel VStG § 20 kohaselt poole võrra vähendada). Menetlusalusele isikule määratud rahatrahvide kogusumma tuleneb lõpuks rikkumiste arvust, seega kasutatud mänguautomaatide arvust. Selliselt toimides tuleb Austria seadusandja tahte kohaselt arvesse võtta teoga saadavat majanduslikku kasu ning nii vähendada huvi pakkuda ebaseaduslikku teenust ning selle teenuse vastu võidelda. Üldjuhul määratakse kõikide rikkumiste eest ühesuurused trahvid ning trahvi kogusumma tuleneb mänguautomaatide arvu ja rahatrahvi summa korrutisest.
- 22 Arvestades käesoleval juhul kohaldatavat miinimumtrahvi (iga mänguautomaadi kohta 3000 eurot), on olukorras, kus mänguautomaatide arv on suurem nagu käesoleval juhul, miinimumtrahvisummaks 30 000 eurot, 50 mänguautomaadiga „mängupõrgu“ korral oleks miinimumtrahv juba 150 000 eurot. Austria seaduse seletuskirjast nähtub, et määratav trahv on kahjulikkuse alusel erinev selle poolest, et rohkem kui kolme mänguautomaati hõlmava rikkumise korral on ette nähtud trahv kolmekordses miinimumsummas. Sellega on ühelt poolt hõlmatud üldjuhul kaasnev organiseeritud seadusrikkumine ja teiselt poolt üldjuhul kaasnev rikkumisest saadav majanduslik kasu. Rahatrahvide kogusumma ei ole trahvi määramise sellise mudeli puhul piiratud, kuna see sõltub paigaldatud mänguautomaatide arvust ja seadus ei näe rahatrahvide kogusumma suhtes ette ülempiiri.

Asendusaresti määramine (küsimus 2c ja 3c)

- 23 Järgnevalt tekib küsimus, kas asendusaresti määramine on põhjendatud rikkumise raskuse ning sotsiaalse kahjulikkusega. Seda karistust rakendatakse vaid juhul, kui trahvitud isik ja vastutav äriühing määratud rahatrahve ei tasu.
- 24 Rahatrahvi määramise korral tuleb juhuks, kui trahvi ei tasuta, näha ette asendusarest (VStG § 16 lõige 1), mis on käesoleval juhul iga rikkumise eest maksimaalselt kahe nädala pikkune. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu väljakujunenud praktika kohaselt tuleneb asendusaresti ja rahatrahvi vaheline sisemine seos sellest, et asendusaresti määramisel tuleb arvesse võtta seda, kas menetlusalune isik on rikkumise toime pannud tahtlikult või ainult hooletusest. Kui rahatrahvi suuruse ja asendusaresti vahel on märkimisväärne erinevus (võrreldes trahvi maksimumsummaga), siis peab see olema piisavalt põhjendatud.
- 25 Asendusaresti süsteem peab tagama, et tuvastatud väärtegu ei jää ka rahatrahvi tasumata jäämise korral karistamata. Samamoodi nagu rahatrahvide määramisel ei ole ka asendusaresti puhul kumuleerumisest tulenevalt seadusega ette nähtud ülempiiri. Ka asendusaresti kogupikkus tuleneb (rahatrahvide puhul samas suuruses) asendusaresti pikkuse korrutamise rikkumiste (mänguautomaatide) arvuga.

Menetluskulude ühe osa tasumine (küsimus 2d ja 3d)

- 26 Viimaks tekib eelotsusetaotluse esitanud kohtul küsimus, kas liidu õigust tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus kohustus tasuda osa trahvimenetluse kuludest summas, mis moodustab 10% määratud rahatrahvidest (VStG § 64 lõige 2).

TÖÖDOKUMENT